

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Karsten Hønge
Karsten.Honge@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Holmens Kanal 20
1060 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

J.nr. 2021-3720
24. maj 2021

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 26. april 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 392 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Hønge (SF).

Spørgsmål nr. 392:

” Vil ministeren redegøre for antagelserne bag forventningen om, at den begrænsning i adgangen til fastholdelsesfleksjob, der blev indført med reformen af fleksjobordningen i 2013, ville medføre en besparelse for det offentlige – og redegøre for den evidens, der måtte være for, at faldet i antallet af fastholdelsesfleksjob rent faktisk har medført en besparelse for det offentlige? ”

Svar:

Aftale om en reform af førtidspension og fleksjob af juni 2012 betød blandt andet, at en person først kan blive ansat i et fleksjob på sin hidtidige arbejdsplads (fastholdelsesfleksjob), når vedkommende har været ansat på arbejdspladsen i mindst 12 måneder under overenskomstens sociale kapitel.

Det blev i forbindelse med reformen forudsat, at 27 pct. af de samlede fleksjobvisitationer er fastholdessager. Da den indtægtsregulerede fleksjobordning er væsentlig anderledes end den gamle fleksjobordning, blev det imidlertid forudsat, at der fremadrettet vil være 25 pct. færre fastholdessager end tidligere. Ligeledes blev det antaget, at de der ansættes under overenskomstens sociale kapitler, har samme afgangprofil, som personer i fleksjobordningen. Endelig blev det forudsat, at 15 pct. af de ansatte under overenskomstens sociale kapitler vil anse det som den rigtige løsning, hvorfor de vil fortsætte i jobbet.

Det samlede antal helårspersoner under overenskomstens sociale kapitler blev på den baggrund skønnet til ca. 3.000 fuldt indfaset.

Det er ikke muligt at foretage en egentlig opgørelse af de økonomiske konsekvenser af reformen af førtidspension og fleksjob. Det skyldes blandt andet, at der i årene efter reformen trådte i kraft er gennemført en række andre større initiativer og reformer på tilstødende områder som fx sygedagpenge- og kontanthjælpsområdet, som også påvirker førtidspension og fleksjobområdet, herunder etableringen af fastholdelsesfleksjob.

Det blev i forbindelse med en evaluering af reformen af førtidspension og fleksjob fra marts 2018 også vurderet, at det ikke er muligt at lave en præcis og isoleret opgørelse af reformens aktivitetsmæssige og økonomiske effekter. I stedet for en egentlig økonomisk effektanalyse valgte man derfor at analysere reformens centrale forudsætninger for at realisere de oprindelige intentioner med reformen.

Det fremgik af evalueringen, at der ikke kunne følges op på udviklingen i antallet af fastholdelsesfleksjob, hvilket skyldes at fastholdelsesfleksjob ikke registreres særskilt, og at virksomhedernes eventuelle skånehensyn i ansættelsen ikke registreres. Som en indikator for fastholdelsesfleksjob sås på fleksjobansættelser, hvor den enkelte person havde fået løn i samme virksomhed i en kortere eller længere periode to måneder forinden starten i fleksjobbet. Evalueringen viste blandt andet, at det realiserede tilkendelsesniveau til fastholdelsesfleksjob i 2016 var lidt højere end det forudsatte niveau i reformen.

Jeg kan afslutningsvis bemærke, at vi i forligskredsen bag reformen af førtidspension og fleksjob er i gang med en kritisk gennemgang af reformen. Tilbage i december 2020 landede vi en aftale om ressourceforløbene, og næste skridt er dermed at se nærmere på blandt andet fleksjobordningen, hvor der også kan være behov for justeringer.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard
Beskæftigelsesminister